

– Ha akana, nak ko mohto! Te dikhas dali ka nakhel davka manush!
Nakhel oy andre.Ov thool bare pironya.

– Ya, machine tut te dikhas, dali ov ka inklyol.
Nashti inklyol. Lela ov i lamya.

– Aki, andim!

Del i lamya. Kerde ekh basi. Nashine izpwninel o raklo. Chhinde o rakles. Lile, chhite les ko bokluki. O rakloro ulo les ekh tsikoro rikonoro, manika. O grast phenla o rikonoreske:

– Ka aves mantsa ko bokluki! Ama te ne has ekh maswk. Ka mudar-av tut!

Ay, gelw ando bokluki. Khidinde sar masa ko mohto. Gele ko phuri.

– Ha akana, me ka opravinav!

Lilyas, kerdyas sichko sar ulo peske. Dinyas i pani. Sastilo. Achhilo peske pala manush. Phendyas:

– Ey, babo! Samo sar zasutyom!

– Aha! Zasutyan mo chho! Gotovo sienas, mulo!

– E, ma! Mulim li be, babo?

– Ami mulyan, ami sar!

– A-a-a!

Lel pes, gelo pe dadeste. Phela:

– Dade! Tu kana gelyan ki voyna, phendya me dayake: „Ako si o raklo mustakintsa, ka bichhales leske amal bi mustakintsa!“. Tsidindyam , ama pe rakles dela bi londo te hal. a man londo. Rwstyam ekh hanik. Muklyas man te piyav pani, ama me te hav sovli togava: „Te merav, te ushtyav – togava ka phukav!“

– Ha! Ama kidya li si?

Nabiina la ekhe kiloste, li o rakles lakere ekhe kiloste. Del len yag. Okuvka achhyola o raklo. Zhi akana barilo.